kinnikattab. — Miks sa siis mõnikord ni murrelikult ja kurwa nåoga istud omma kambri nurgas, ja teotad selle ilmaaegse murretsemisega sedda wåggewat Jehowa Jummalat, kes on tootanud: „Ei tahha ma sinnust mahhajåda, egga sind ei paigast mitte mahhajåtta.“ (Ebr. 13, 5.)

Heida parremine warsi mahha pölwili, kus sind kegi ei nå egga kule, kui agga Se, kes silmad ja kõrwad on lonud, ja ohka süddamest: „Oh minno Issand ja minno Jummal, minna waene pattune innimene tunnistan nüüd Sinno ette, et ma ollen ni häbbemata Sinno wasto olnud, et ma tahtsin isse omma targa nõu ja sure tõga omma armast perret toita ja üllespiddada. Agga nüüd ollen minna warblaste ramatust häwwistatud ja selle aasta täht-ramatust, et se elle õppetuse täht ei pea mitte ennam alla wauma murre merresse, waid peab elledaste paistma taewa külles, et ma kindla römoga hakkan jälle omma päwatööst kinni, ja tahhan

palludes Sinno armo ja abbi peäle lota, et kui Sinna nende tühja linnokeste eest hoolt kannad, siis tahhad Sinna ka minnule ja mo armsatele lauda katta, et meie omma iggapäwast leiba wastowõttes wõime palwes luggeda: „Keikide silmad ootwad Sind, ja sinna annad neile nende roa omma aial. Sa teed lahti omma käe, ja täidad keik mis ellab, hea melega.“ (L. r. 145, 15. 16.)

11.

Mõnned waggad mõtted.

Need armorasokesed, mis minna leian omma Issanda laua peält, tahhan minna röömsaste omma wendadele ning õddedele kätte pakkuda.

Eesti-ma rahwa Kalender 1858, lk. 32